

عصر آزادی

روزنامه فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، ورزشی و سیاسی

صاحب امتیاز: مؤسسه مطبوعاتی پیمان

مدیر عامل و مدیر مسئول: سید فرید پیمان

رییس هیئت مدیره و سردبیر: دکتر سید وحید پیمان

لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز

گروه ۴ رتبه بندی معاونت امور مطبوعاتی و اطلاع رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
انتیاز ۴۷/۲۰

نشانی:

تهران - خیابان حافظ نرسیده به زیر گذر حسن آباد - پلاک ۹۷ - طبقه سوم

صندوق پستی: ۷۱۸۴-۱۵۸۷۵

آدرس تیریز: خیابان والمان، جنب بن بست یآوری،

ساختمان آرکا ۵، طبقه اول

تلفن: ۳۵۵۵۸۴۵۴-۰۴۱

مسئول آگهی ها: ۰۴۳۰۰۴۳۶۶۰۰۹۱

لینک تلگرام: [https:// telegram.me /asrazadi.ir](https://telegram.me/asrazadi.ir)

Email: asrazadi9@gmail.com

www.asrazadionline.ir

چراغ قرمز طلایی آماده ارائه به جشنواره های داخلی و خارجی

عصر آزادی آنلاین / سرویس فرهنگی: فیلم کوتاه چراغ قرمز طلایی به کارگردانی احسان شیخی که پیش تر در حوزه بازیگری در سینما و مراحل تولید خود را پشت سر گذاشت و وارد مرحله

پس تولید و تدوین شده است و برای جشنواره های داخلی و خارجی آماده میشود .

عصر آزادی - علیرضا نیاکان؛ چراغ قرمز طلایی اولین ساخته احسان شیخی به قلم نازنین بیوک خان داستانی اجتماعی در شهر تهران را رقم میزند بازیگران این پروژه سیامک صفری رضا حسیننژاد عرفان زارعی نشان گر یک داستان مردانه است

خلاصه اثر در یک جمله کوتاه قابل توصیف است فقط خدا میتواند من را قضاوت کند

عواملی که در تهیه و تولید این اثر همکاری داشته اند عبارتند از:

نویسنده: نازنین بیوک خان
کارگردان: احسان شیخی
تهیه کننده: حسن بیوک خان
مشاور پروژه: سعید دشتی
بازیگران: سیامک صفری ، رضا حسیننژاد، عرفان زارعی
مدیر تولید: شبنم شکروی
مدیر فیلمبرداری: ابوالفضل نباتی
مدیر صدا بردار: اشکان طلوعیان
مدیر تدارکات: علی مشهدی
طراح گریم: مریم اسماعیلی
طراح لباس: ساجده جعفر زاده
طراح صحنه: مهدی قربانی

دستیار اول کارگردان و مدیر برنامه ریزی :محمد حسین کریمی

منشی صحنه: دنیا سهرابی
روابط عمومی و ارتباطات: علیرضا نیاکان ، سعیده (سپیده) سادات موسوی سالار
دستیاران کارگردان: حسام نجف زاده، محمد فرمان زاده
گروه صحنه: محمد اسماعیل زاده سعیده سرلک لاله ذوالفقاری
عکاس و فیلم بردار پشت صحنه: پوریا صادقی ارمین خالقی
تدوین: پوریا صادقی
مشاور رسانه: ناصر ارباب

برگزاری نمایشگاه شهرام کریمی در آلمان

عصر آزادی آنلاین / سرویس فرهنگی: شهرام کریمی از برابری نمایشگاه خود در شهر کلن آلمان و در گالری برگینته شک خبر داد. عصر آزادی آنلاین - علیرضا نیاکان؛ شهرام کریمی نقاش نقاش نمایشگاه جدید خود گفت: هم اکنون نمایشگاهی از آثارم با عنوان "دوچرخه در دریا گم شد" در شهر کلن آلمان و در گالری برگینته شک برگزار شده است که این نمایشگاه تا چند ماه آینده در این گالری بر پا است.

این هنرمند در ادامه بیان کرد: این نمایشگاه شامل نقاشی، اینستالیشن و اینستالیشن است که تعداد زیادی چمدان است که روی هم چیده شده اند و موضوع این نمایشگاه مهاجرت و جا به جایی امروز انسان ها است.

وی افزود: بیشتر نقاشی های من بیان شعر گونه ایرانی دارند که از دنیای مدرن غرب هم تاثیر گرفته اند. در این نمایشگاه سعی کردم مهاجرت و مشکلات انسان در مواجه با مهاجرت را بیان کنم.

این نقاش در ادامه خاطر نشان کرد: من تا به امروز نمایشگاه های زیادی در آلمان، آمریکا، ایتالیا، مراکش، هند و... برگزار کردم که هدف اصلی من گسترش هنر ایرانی است.

این هنرمند در پایان گفت: بعد از این نمایشگاه قرار است اواسط پاییز نمایشگاهی در تهران برگزار کنم که هم اکنون در تدارک و برنامه ریزی آن هستیم و به زودی اطلاعات دقیق این نمایشگاه انعکاس می یابد.

مشروطیت و پایان نیم قرن استعمار در صنعت قالی بافی ایران

مولود اقبالی - مربی هنر و صنایع دستی - مدرس دانشگاه هنر اسلامی تبریز

موقع تشکیل کنفرانس بین المللی مشاغل نزدیک است و نتیجه اقدامات دولت در این خصوص باید معین شود، متمنی است به حکومت کرمان دستورالعمل صادر فرمایند، در این خصوص که سابقاً از طرف وزارت فواید عامه هم مراجعه شده چه اقدام نموده. متمنی است هر چه زودتر نتیجه اقدامات حکومت کرمان را برای استحضار وزارت امور خارجه مرقوم فرمایند که زمینه جواب دولت علیه حاضر گردد..

فشار سازمان بین المللی کار و وضعیت سخت زندگی قالی بافان و سوء استفاده های فراوان از کودکان و زنان، نهایتاً دولت وقت را واداشت، تا توجهی ویژه به این حوزه داشته باشد. نهایتاً در تاریخ ۲۵ آذر ۱۳۰۲، دولت وقت به حکم وقت کرمان قانونی را با این شرح ابلاغ نمود:

نظر به لزوم مراعات حفظ الصحة و بهبودی شرایط کار کردن کارگران کارخانجات قالی بافی و نظر به لزوم مراعات مقررات و احکام مذهب مقدس اسلام که همواره منظور نظر هیئت محترم دولت... می باشد، موارد ذیل مقرر می گردد:

۱. مدت کار کردن برای تمام کارگران کارخانجات قالی بافی هشت ساعت بوده و هیچ یک از کارفرمایان حق ندارند بیش از مدت مزبور کارگران کارخانه خود را وادار به کار نمایند.
۲. روزهای جمعه و اعیاد تعطیلی و مملکتی کارخانجات قالی بافی باید حتماً تعطیل بوده و کارگران در روزهای تعطیل نیز استفاده از اجرت خواهند نمود.
۳. سن اطفالی که در کارخانه ها کار می نمایند برای پسرها نباید کمتر از هشت سال و برای دخترها کمتر از ده سال باشد.
۴. کارخانه پسران و دختران باید از هم به کلی مجزا بوده و کار کردن مخلوط آنان ممنوع است.
۵. نقشه گوی کارخانجاتی که دخترها در آن کار می کنند باید زن بوده و نگارند نقشه گوی مردانه برای دختران کارگر اکیداً ممنوع است.
۶. صاحبان کارخانجات حق ندارند که کارگرانی را که دارای امراض مسری می باشد اجیر کرده و نگاه دارند.
۷. در کابردین کارخانجات قالی بافی در زیرزمین ها و محل های

جهانی اقتصادی شده است و هر چه بهتر، نقش پیرامونی خویش را در حوزه تولید فرش انجام می دهد. برخورداری از شهرت جهانی فرش و تقاضای بسیار زیاد، دارای نیروی کار ارزان و برخورداری از توان تولید، موجب گردید تا شرکت های چند ملیتی هرچه بیشتر جهت سرمایه گذاری در حوزه فرش ایران، علاقه نشان دهند. از سال ۱۸۷۱ میلادی، آرام وارد این شرکت ها در ایران آغاز می گردد و تولید و صادرات فرش ایران، رونق می گیرد. در این میان، قشتری که تولید فرش، بر بازوان آنها بود، توجهی نشد. دوره حدوداً ۵۰ ساله ای را بافندگان فرش در وضعیت تأسف باری را زندگی می کردند، تا اینکه در حوزه بین المللی سازمانی به نام «سازمان بین المللی کار»، شکل گرفت. سازمان بین المللی کار، به عنوان یک سازمان تخصصی، در زمینه حقوق کار، تشکیک شده و به سازمان ملل متحد، وابسته است.

اساسنامه سازمان بین المللی کار با سازمان جهانی ILO، در سال ۱۹۱۹ میلادی، توسط کمیسیون کار، متشکل از نمایندگان ۹ کشور بلژیک، کوبا، چکسلواکی، فرانسه، ایتالیا، ژاپن، بریتانیا و ایالات متحده آمریکا تدوین شد و در قالب فصل هشتم معاهده صلح ورسای، به تصویب رسید. این سازمان، از آغاز تا کنون، با تأمین اصل سه جنبه گرایسی در حقوق کار ، یعنی عضویت نمایندگان دولت هسا، کارگران و کارفرمایان، برای رسیدن به اهداف خود در تلاش است. کشور ایران نیز از نخستین سال های تأسیس سازمان مذکور، به عضویت آن در آمده است. به عقیده صاحب نظران، تشکیل و تأسیس سازمان بین المللی کار، در آن زمان، منائر از اندیشه های مکتب سوسیالیسم بوده که در اتحاد جماهیر شوروی سابق (روسیه) جریان داشت و به موجب آن، کارگران و افراد زحمت کش در جامعه، همچون سرمایه داران اقتصادی، به عنوان اعضای اصلی و پر شمار جامعه، مورد توجه قرار گرفتند. از زمانی که ایران رسماً به عضویت این سازمان درآمد، این سازمان، واجد نقشی برجسته در نظام حقوق کار ایران و حمایت از کارگران در قانون کار شد. شاید برای اولین بار، این سازمان بین المللی کار بود، که برده از شرایط زندگی تأسف بار قالی بافان ایرانی برداشت. در گزارشی که این سازمان از بافندگان فرش ایران به دست داده به قرار زیر است: «... در اتاق های کوچک، با سقف کوتاه و بدون جریان هوا کارگران زیادی در شرایط غیر بهداشتی، به بافندگی مشغولند. در این واحدها، کودکان حتی در سنین پنج سالگی مشغول به کارند و از طلوع تا غروب کار می کنند.»

فشار سازمان بین المللی کار و افشاجاری از وضعیت اسف بار کارگاه های فرش بافی به لحاظ بهداشتی، سوء استفاده کارفرمایان از وضعیت کودکان و زنان به ویژه به لحاظ دستمزد، دولت وقت را واداشت تا اقداماتی را انجام دهد. به دنبال گزارش های واصله، وزارت امور خارجه، نامه ای به این شرح به دولت وقت ارسال می کند: از طرف اداره بین المللی مشاغل، مکرر به وزارت امور خارجه برای ترفیه حال اطفالی که در کارخانجات قالی بافی کرمان کار می کنند مراجعه شده و درخواست کرده اند دولت برای آسایش احوال آنها اقداماتی به عمل آورده، نتیجه از اطلاع بدهند. از سفارتین انگلیس و امریکا هم همین طور تقاضا شده است. چون

و نبود قانون کار در کارگاه های تولیدی فرش به علت زوال دیگر صنایع کارگاهی، در این دوره روز به روز بر تعداد کارگران شاغل در این صنعت افزوده می شد.

در کنار سرمایه گذاری شرکت های چندملیتی، سرمایه گذاران داخلی نیز در این راستا حرکت می کنند. در این دوره نقش سرمایه داران داخلی نیز برخلاف دوره پیشین مؤثرتر می شود. آنها در بعضی از فعالیت های مهم و اساسی جامعه وارد می شوند و در جهت کسب سود و منفعت بیشتر تلاش می کنند. در این دوره تاجران تبریز، گوی سبقت را در کشور به نام خود می کنند و در راستای تقاضای بازار جهانی، اقدام به راه اندازی کارگاه های فرش بافی می کنند، درست است که سرمایه گذاری تاجر تبریز در بخش تولید فرش از منطقه آذربایجان شروع شد، اما به زودی به دیگر مراکز قالی بافی کشور نیز سرایت کرد.

در این دوره با افزایش ناگهانی تقاضای جهانی برای فرش ایران، تاجر تبریز به صادرات این کالا روی آوردند و تصمیم به ایجاد کارگاه های بزرگ فرش بافی گرفتند. در ابتدا، در ناحیه هریس کارگاه هایی با اندازی شد که باعث رونق فرش بافی شد. به تدریج در دیگر نواحی آذربایجان کارگاه های مشابهی راه اندازی شد به گونه ای که بنا به گفته مرحوم سعید احمد کسروی در تبریز در برخی از کوی ها مانند حکم آباد، کارگاه های نسبتاً بزرگ با سرمایه این تاجر به راه افتاده بود. لازم به یادآوری است که تا این زمان در آذربایجان، کارگاه های فرش بافی بزرگ وجود نداشت و این کار توسط زنان در کارگاه های خانگی انجام می شد. طی این دوره در سازمان سنتی و نحوه عملکرد در صنعت فرش ایران تغییرات زیادی به وجود آمد. تا پیش از این تولید فرش بیشتر توسط زنان انجام می گرفت اما به موازات قرار گرفتن ایران در نظام جهانی اقتصادی، مردان و حتی کودکان نیز در فرآیند تولید فرش وارد شدند.

از این دوره کارفرمایان از نیروی کار ارزان و نبود قانون کار از بافندگان فرش سوء استفاده می کردند. بافندگان با دریافت دستمزد ناچیزی که بسته به مهارتشان روزانه بین نیم تا پنج قران بود، از دانشند حداقل امکانات رفاهی و بهداشتی محروم بودند. فضل الله حشمتی در کتاب تاریخ فرش بر آن است که: شاگردان فرش اغلب کودکان شش تا پانزده ساله ای بودند که بر حسب میزان آشنایی شلن با قالی بافی به مبتدی و ماهر تقسیم می شدند. در این دوره، به کودکان کم سن «بافنده اجیر» می گفتند که در ازای مبلغی به عنوان مزد سالانه از پدر و مادرش خریداری می شد و به کار قالی بافی می پرداخت. مأمور خرید بافندگان اجیر، به طور معمول دلال ها بودند. دلال ها کودکان شش ساله را مثلاً از کرمان ارزان می خریدند و در گوگ گران می فروختند. گفته اند که حتی آن دسته از بافندگان اجیر را که گریز پا بودند برای آنکه فرار نکنند شب ها در گوگ نگهداری می کردند. در این خصوص در سال ۱۹۲۱ وزارت فلاح و تجارت در گزارش خود می آورد که «وضعیت کارگران و کارخانجات قالی بافی کرمان به قسمی است که پس از چندنی اطفال کارگر در کارخانجات به کلی علیل و فلج شده و در اول جوانی از کار می افتند. برآوردها نشان می دهد که از سال ۱۸۷۱ میلادی، وارد نظام

با عنوان «چالش تولید کارگاهی فرش در دوره قاجار با تحولات متأثر از انقلاب صنعتی» -به خوبی از تبعات قرار گرفتن ایران در گروه کشورهای پیرامونی و تبعات آن را برای فرش ایران -به خوبی بحث نموده اند. در بخشی از این مقاله آمده است: شوگوبایی و رونق تولید کارگاهی فرش در دوره قاجار مستلزم وجود نیروی انسانی ماهر و بافندگانی با تجربه در داخل کشور بود. در این دوره نیروی انسانی حوزة فرش بافی در ابتدا شامل زنان و کودکان بود و با افزایش تولید، مردان نیز به این عرصه راه یافتند. زنان نیروی کار ماهر، فراوان و ارزان محسوب می شدند که نقش اصلی را در رونق رزوافزون و شهرت بین المللی فرش ایفا می کردند. گزارش هایی درباره وضعیت اسف بار این گروه از شغلات صنعت فرش وجود دارد:وضع اجیر کردن آنها فوق العاده رقت بار و محل فرش بافی شان غیر مناسب است و آن ها را بعد از یک اجرت خیلی کم در هفته حداکثر آن دو قران و پانصد دینار است به کار و می دارند.» اما با وجود شرایط نامناسب کار

کتابی که بیشترین ضدیت را با روشنفکری دارد

آن راه را برای تفکر یا فلسفه روزی در اصل ترین و حتی رادیکال ترین معنای آن می گشاید. این کتاب با عنوان Persecution and the Art of Writing توسط انتشارات دانشگاه شیکاگو در سال ۱۹۸۸ منتشر شده است.

جلد کتاب اصلی

فهم سخنان انسانی دیگر، چه مرده و چه زنده، می تواند به دو معنا باشد که ما فعلاً آنها را تفسیر و تبیین می نامیم. منظور ما از تفسیر تلاش برای معلوم ساختن چیزی است که سخنگو گفته است و اینکه او چگونه آنچه را گفته حقیقتاً می فهمیده است، فارغ از این که این فهم را صراحتاً بیان کرده باشد یا خیر. منظور ما از تبیین تلاش برای معلوم ساختن آن دسته از دلالت های ضمنی موجود در سخنان سخنگو ست که او از آن ها بی خبر است.

بر همین اساس، درک اینکه سخن یا گزارهای تیرونیک یا دروغ است، به تفسیر سخن یا گزاره تعلق دارد، یا بیان ناخودآگاه خواست، منفعت، تعصب، یا وضعیتی تاریخی است، به تبیین تعلق دارد. واضح است که تفسیر بر تبیین اولویت دارد. اگر تبیین بر مبنای تفسیر بسنده قرار نداشته باشد، آن وقت نه تبیین سخن یا گزارهای که قرار است تبیین شود، بلکه ابداً تخیل مورخ خواهد بود. همانقدر واضح است که در تفسیر، فهم معنای صریح یک سخن یا گزاره باید به فهم آنچه نویسنده می دانسته ولی صراحتاً نگفته است اولویت داشته باشد. تا سخن یا گزارهای را می دانسته نفهمیم، نمی توانیم درک یا اثبات کنیم که آن سخت یا گزاره دروغ است. (صفحه ۱۹۲ و ۱۹۳)

کتاب تعقیب و آزار و هنر نوشتن نوشته لئو اشتراوس و ترجمه یاشار جبرانی و شروین مقیمی در ۲۷۲ صفحه، با شمارگان ۷۷۰ نسخه، در قطع رقعی، در سال ۱۴۰۲ منتشر شد.

به زمین کار یا مزارع خود برسند.»

لئو اشتراوس فیلسوف

خوانندهای که با فهم هنر نوشتن اشتراوس در توضیح هنر نوشتن (امری که از رهگذر تفسیر یا شرح هنرمندانه او بر آثاری که والا ترین تجلی هنر نوشتن اند اتفاق می افتد)، یعنی با فهم خود تعقیب و آزار و هنر نوشتن به مثابه «اثری ظاهری»، هنر نوشتن را «فلسفه سیاسی» را می فهمد؛ او دقیقاً می فهمد که چه چیزی را نباید یا نمی توان به شهر یا جامعه گفت، چرا نباید گفت و چگونه نباید گفت.

امری که، اگرچه کشف آن از دل تفکر در والا ترین سطح آن ناشی می شود، فهم

رونمایی از پرده درویشی خاله سوسکه

عصر آزادی / سرویس فرهنگی: اولین پرده

تقالی در ژانر کودکانه به نام «(پرده درویشی خاله سوسکه)) به قلم مهدی طالعی نیا، نقاش قهوه خانه‌ای و پژوهشگر حوزه هنر پرده کشی، مصادف با هفته کودک به تاریخ ۱۷ مهر ۱۴۰۲ موزه مردم شناسی کاخ گلستان رونمایی شد.

عصر آزادی - علیرضا نیاکان؛ در این نشست پژوهشی، ابتدا دکتر بهنام جلالی جعفری دارای دکترای زیبایی شناسی از سورین فرانسه در رابطه با زیبایی شناسی و هرمنوتیک اثر مذکور سخنانی را ارائه نمودند.

سپس مهدی طالعی نیا نقاش قهوه خانه‌ای و پژوهشگر ،در رابطه با ضرورت و لزوم شکل گیری این پرده در ژانر کودکانه در دوره معاصر و نمادشناسی اثر مذکور سخنانی

